

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323200610
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hrehová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8323200610.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Hrehovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou, so sídlom Štefánikova 22, 066 03 Humenné, o zaplatenie 4992,22 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté súdnym úradníkom samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou na tunajšom súde, domáha, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 4992,22 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3344,12 Eur od 13.9.2022 do zaplatenia a zároveň, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Predmetnú žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (ČSOB, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 27.11.2017 zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov a na základe ktorej poskytol žalovanému finančné prostriedky za podmienok, ktoré sú upravené v zmluve ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca uviedol, že má za to, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka ako aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu, ktorý postupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, neplnil v stanovených termínoch splátky, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace a zároveň tento bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto právny predchodca žalobcu k 11.04.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2022 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom k postúpeniu predmetnej pohľadávky. Žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalovaná suma predstavuje 4992,22 Eur a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3344,12 Eur, z neuhradeného úroku vo výške 1114,95 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 513,15 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 20,- Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky podľa tvrdení žalobcu neuhradil žiadnu platbu. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných

úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30.7.2019 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17. Vo vzťahu k úrokom z omeškania poukázal na to, že tieto si uplatňuje počnúc dňom 13.9.2022, t.j. dňom účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.9.2022, Doplnujúcu zmluvu k postúpeniu pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.9.2022, prílohu k zmluve o postúpení, Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2017, Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 30.8.2016, Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 11.4.2020 s doručenkou, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2017, Všeobecné obchodné podmienky, Úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery, Sadzobník pre fyzické osoby- občanov, vydaný ČSOB, a.s., Upomienka zo dňa 27.12.2019, Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 7.1.2020, Opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.1.2020, Posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 20.02.2020, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.9.2022, Pokus o zmier zo dňa 18.11.2022, Podací hárok k listine Pokus o zmier ako aj platobnú históriu žalovaného.

4. Súd vyzval žalobcu, aby súdu v lehote 15 dní od doručenia výzvy oznámil a zároveň aj preukázal, ako boli splnené povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri poskytovaní úveru, teda ako bolo skúmaná bonita žalovaného a informácie o jeho finančnej a ekonomickej situácii podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetná výzva bola žalobcovi doručená dňa 12.4.2023. Žalobca súdu doručil na predmetnú výzvu podanie zo dňa 21.4.2023, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu skúmal v dostatočnom rozsahu bonitu žalovaného, pričom overil príjem žalovaného v databáze ČSOB, pričom dospel k záveru, že príjem bol vo výške 709,- Eur, výdavky žalovaného spočívali v mesačnej splátke spotrebiteľského úveru v sume 58,55 Eur, splátke kreditnej karty v sume 150,- Eur, splátke leasingu vo výške 51,- Eur, životných nákladoch v sume 300,- Eur, nesplátkovom úvere s rámcom 300,- Eur, pri ktorom sa výška splátky určovala vo výške 5% úverového rámca. Splátky existujúcich úverov boli overené dopytom do úverového registra, ktorého výsledok žalobca súdu predložil. Žalobca konštatoval, že pri zohľadnení výšky príjmu žalovaného ako aj jeho výdavkov, dospel k záveru, že disponibilný zostatok žalovaného bol 134,45 Eur, pričom samotná výška splátky poskytnutého úveru bola v sume 72,67 Eur, teda podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Žalobca vyslovil, že z dôvodu, že jeho právny predchodca posudzoval bonitu aspoň jedným zo spôsobom, uvedeným v ust. § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., nedošlo k hrubému porušeniu povinností. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove (sp.zn. 17CoCsp/24/2022), v zmysle ktorého už samotným nahliadnutím do príslušného registra, došlo k vylúčeniu porušenia povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, pričom postupca mal okrem nahliadnutia do príslušného registra zohľadniť aj príjmy, výdavky ako aj disponibilný zostatok príjmov žalovaného. K predmetnému podaniu žalobca doložil výsledok lustrácie v bankovom registri (Informácie z Credit Bureau).

5. Súd vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy vysvetlil, čo znamená, že príjem žalovaného preveril v databáze ČSOB a uvedenú skutočnosť preukázal súdu (výsledok z takejto lustrácie), nakoľko táto povinnosť ako aj jej preukázanie vyplýva z § 7 ods. 27, veta druhá zákona č. 129/2010 Z.z. Taktiež súd vyzval žalobcu, aby v stanovenej lehote preukázal, že uvedený jednostranný právny úkon bol doručovaný do dispozičnej sféry žalovaného, nakoľko spisový materiál neobsahuje dokument o mimoriadnom zosplatnení úveru ani doklad preukazujúci zaslanie tohto právneho úkonu žalovaného.

6. Žalobca v podaní zo dňa 19.6.2023 uviedol, že príjem preverený v databáze ČSOB znamená zoznam pohybov na bežnom účte klienta, pričom pôvodný veriteľ neposkytol žalobcovi informácie z predmetnej databázy. Žalobca opätovne poukázal na vyjadrenie zo dňa 21.4.2023 a konštatoval, že zastáva názor, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ustanovením §7 zákona č. 129/2010 Z.z. a zbral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Žalobca taktiež uviedol, že nie je povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietať takéto skúmanie a zároveň, že sa jedná o odbornú otázku. Žalobca poukázal na to, že jeho právny predchodca posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver na základe zistených údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, preto splnil povinnosť skúmať bonitu žalovaného. Rovnako žalobca

poukázal aj na jednotlivé súdne rozhodnutia, ktoré sa týkali skúmania bonity žalovaného. Záverom uviedol, že má za preukázané, že k hrubému porušeniu odbornej starostlivosti nedošlo, keďže právny predchodca žalobcu zisťoval finančnú situáciu spotrebiteľa, pričom uvedené tvrdenia neboli sporné, a zároveň tieto skutočnosti preukázal dokladmi, predloženými k žalobe. Čo sa týka mimoriadnej splatnosti úveru, tak žalobca uviedol, že na uplatnenie tohto inštitútu sa vyžaduje, aby bola uvedená možnosť medzi zmluvnými stranami dohodnutá, aby bol dlžník v omeškaní najmenej tri mesačné splátky a aby bol na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornený v lehote, nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva. Žalobca uviedol, že predmetnú možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti si dohodol v čl. IX ods.2 písm. c) VOP. Postupca poslednou výzvou na úhradu zo dňa 20.2.2020 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 422,14 Eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalovaný omeškané splátky neuhradil, právny predchodca žalobcu ku dňu 9.4.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a túto listinu žalovanému zaslal, pričom tento si ju prevzal dňa 30.4.2020.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.10.2023 uviedol, že namieta oprávnenie právneho predchodcu žalobcu úver zosplatiť a to vzhľadom na nepreukázanie splnenia zákonných náležitostí. Poukázal na znenie § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalovaný namietal, že právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nebolo účastníkmi dohodnuté. Taktiež namietal, že v spise je iba upomienka, ktorá neobsahuje upozornenie na oprávnenie veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Žalovaný taktiež namietal, že úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Poukázal na to, že predmetná zmluva podľa jeho názoru neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedená zmluva neobsahuje ani predpoklady, použité na výpočet RPMN. Taktiež žalovaný poukázal na to, že výška RPMN podľa informačnej kalkulačky na stránke MF SR je 9,16%, pričom v zmluve je uvedená RPMN vo výške 9,28%, čo podľa názoru žalovaného je v neprospech spotrebiteľa. Poukazujujúc na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. žalovaný uviedol, že má za to, že predmetný úver nebolo možné zosplatiť, nakoľko žalobca nedisponuje informáciami o výške príjmu žalovaného a taktiež zo žaloby nie je zrejmé, či právny predchodca žalobcu zisťoval akékoľvek výdavky žalovaného.

8. Vo vyjadrení žalovaného zo dňa 23.10.2023 žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a to z dôvodu, že Upomienka, na ktorú žalobca poukázal, neobsahuje upozornenie na oprávnenie veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Taktiež žalovaný zotrval na argumentácií, uvedenej v predchádzajúcom vyjadrení a to, že právny predchodca žalobcu porušil povinnosť pri skúmaní pomerov na strane dlžníka, a preto nebolo možné úver predčasne zosplatiť a taktiež nezosplatený úver nebolo možné postúpiť na nebankový subjekt. Následne v ďalšom podaní zo dňa 1.11.2023 žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že namieta premlčanie splátok, splatných pred 03/2020 s poukazom na § 101 OZ. Žalovaný taktiež vyslovil, že ak dôjde k mimoriadnemu zosplateniu úveru, tak premlčacia doba začína plynúť od zročnosti nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo v apríli 2020 pre splátku v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neuvedenú, avšak vzhľadom na zaslanie upomienky pre neuhradenú splátku splatnú v decembri 2019 a následné nevykonanie žiadnej úhrady, žalovaný má za to, že splátka v 12/2019 bola tou, pre ktorú bol úver zosplatený a od tohto momentu uplynula trojročná premlčacia doba, preto žalobou uplatnený nárok žalobcu žalovaný považuje v celom rozsahu za premlčaný.

9. Na pojednávaní, nariadenom dňa 6.11.2023, žalobca ako aj žalovaný zotrvali na svojich argumentoch, uvedených vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach. Predmetné pojednávanie bolo odročené s tým, že žalobca doloží do spisu dôkazy, preukazujúce, že medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o možnosti mimoriadneho zosplatenia úveru a taktiež, že sa pokúsi o dohľadanie informácie, akým spôsobom banka, teda právny predchodca žalobcu, zisťoval príjem žalovaného.

10. Dňa 28.11.2023 žalobca doručil súdu podanie, ktoré neobsahovalo žiadne nové skutkové tvrdenia, jednalo sa len o právnu argumentáciu žalobcu a poukaz žalobcu na jednotlivé rozhodnutia súdov vo vzťahu k problematike možnosti uzatvorenia dohody o mimoriadnom zosplatení úveru, dohodnutej vo VOP, konštatovanie žalobcu, že v predmetnej veci došlo k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky, poukazanie žalobcu na jednotlivé rozhodnutia NS SR a iných súdov, ktoré konštatujú, že pri strate výhody splátok v spotrebiteľských veciach začína plynúť premlčacia doba celého zvyšného dlhu od prvého dňa, nasledujúceho po uplynutí

troch mesiacov od omeškania dlžníka so splnením splátky, pre nespĺnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát. Žalobca taktiež vo vzťahu k námietke žalovaného podľa § 9 ods.2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že RPMN v predmetnom právnom vzťahu bola presne 9,27%, a teda v zmluve bol uvedený menej priaznivý údaj pre spotrebiteľa ako v skutočnosti bol žalovanému úver poskytnutý, a teda uvedená RPMN nebola v neprospech spotrebiteľa, keďže tento si pri uzatváraní myslel, že mu je poskytovaný drahší úver ako mu v skutočnosti poskytnutý bol. Vo vzťahu k posudzovaniu schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, a teda k posudzovaniu bonity žalovaného, žalobca uviedol, že jeho právny predchodca tento posudzoval na základe interných informácií (databáza ČSOB) a keďže výdavky žalovaného lustroval v úverovom registri, má žalobca za to, že nedošlo k porušeniu § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda jeho právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou pri preskúvaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver. Zároveň s predmetným vyjadrením doložil žalobca súdu aj Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery.

11. Súd vykonal dokazovanie a to oboznámením sa s vyššie špecifikovanými listinnými dôkazmi, ktoré boli stranami sporu predložené ako aj listinnými dôkazmi, vykonanými na pojednávaní, pričom z predložených dokladov mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Československou obchodnou bankou, a.s.- ďalej aj ako dodávateľ) a žalovaným (ďalej aj ako spotrebiteľ) došlo dňa 27.11.2017 k uzatvoreniu zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej dodávateľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhrádzať v pravidelných 96-ich mesačných splátkach po 72,67 Eur k 9. dňu v kalendárnom mesiaci pri úrokovej sadzbe 8,90% ročne a RPMN vo výške 9,28% ročne. Mimoriadne zosplatenie úveru bolo dohodnuté v čl. VII bod 2 písm. c) VOP, ktoré žalobca predložil súdu v podaní zo dňa 28.11.2023 a ktoré bolo ako dôkaz vykonané na pojednávaní dňa 7.12.2023.

12. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 20.2.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že k 19.2.2020 jeho dlh predstavuje sumu 291,79 Eur z toho suma 253,66 Eur je dlhom na spotrebiteľskom úvere a v prípade, ak dlžník dlh neuhradí bezodkladne, môže byť úver vyhlásený za splatný, v dôsledku čoho ho už nebude možné splácať v splátkach dohodnutých v zmluve ale žalovaný bude povinný uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom vo výške 4222,14 Eur právnemu predchodcovi žalobcu. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 25.2.2020. Následne žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo dňa 11.4.2020, ktorý bol žalovanému doručený dňa 30.4.2020.

13. Dňa 12.9.2022 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky č. XXXXXXXXXXXX medzi postupcom ČSOB, a.s. a žalobcom EOS KSI Slovensko ako postupníkom, pričom v zmysle prílohy k tejto zmluve mala byť na žalobcu postúpená aj pohľadávka ČSOB, a.s. voči žalovanému v sume 4992,22 Eur. Právny predchodca žalobcu oznámil uvedenú skutočnosť žalovanému listom zo dňa 22.9.2022 .

14. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2017 je zrejmé, že žalovaný žiadal o úver vo výške 5000,- Eur, bez uvedenia účelu, avšak čo sa týka informatívneho účelu úveru uviedol iba pojem auto, dopravný prostriedok. Ako číslo účtu, z ktorého sa zaviazal žalovaný predmetný úver splácať, uviedol číslo účtu, ktorý bol žalovanému zriadený na základe zmluvy o bežnom účte a balíku produktu a služieb ČSOB Pohoda zo dňa 30.8.2016.

15. Z predloženého výpisu z Credit Bureau je zrejmé, že žalovaný mal v čase podania žiadosti o úver uzatvorené 2 splátkové kontrakty, 1 kreditný vzťah a 1 nesplátkový kontrakt. Čo sa týka splátkových operácií, žalovaný celkovo bol povinný uhrádzať mesačne sumu 110,- Eur, pričom nesplatená istina ku dňu podania žiadosti o úver predstavovala sumu 4483,- Eur. Taktiež žalovanému bola vystavená kreditná karta s úverovým rámcom 3000,- Eur a zároveň mu bol poskytnutý kontokorentný úver v sume 300,- Eur. Žalobca vychádzal z príjmu žalovaného 709,- Eur, ktorého osvedčenie, resp. preukázateľný spôsob, akým žalobca k uvedenému príjmu dospel, žalobca nepreukázal počas celého súdneho konania a to napriek viacerým výzvam súdu. Z predloženej žiadosti o úver ani len nie je zrejmé, že by právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby mu uviedol výšku príjmu. Taktiež z tohto dokumentu ani zo žiadneho iného predloženého dôkazu nie je súdu zrejmé, z čoho vychádzal právny predchodca žalobcu pri konštatovaní, že životné náklady žalovaného predstavovali sumu 300,- Eur, keďže žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca zisťoval rodinné pomery žalovaného, teda, či tento je

slobodný alebo má nejakú vyživovaciú povinnosť, na ktorú bol veriteľ povinný prihliadať pri stanovení výšky životných nákladov.

16. Takto ustálený skutkový stav súd právne posúdil tak, že na vec aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd na vec aplikoval ustanovenia predmetného zákona v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. č. 010147680R zo dňa 27.11.2017 (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

20. Podľa § 1 ods. 2 prvé dve vety zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b)

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa §7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa §7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení §7 ods. 19 až 42.

22. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa §20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

24. Podľa § 7 ods. 19 zákona č.129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

25. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

26. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

27. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ splní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

29. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu je nevyhnutné zamietnuť, nakoľko žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu pre nespôsobilosť postupovanej pohľadávky podľa § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže sa jedná o „živú bankovú pohľadávku“, u ktorej nedošlo k platnému zosplatneniu úveru pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. V civilnom procese platí tzv. prejednacía zásada, teda je zodpovednosťou strán sporu, aké skutkové tvrdenia súdu uvedú a akými dôkazmi tieto skutočnosti podporia. Súd rozhoduje na základe skutočností, ktoré boli v konaní preukázané. Ak strana neunesie svoju dôkaznú povinnosť, hrozí jej vydanie rozhodnutia v jej neprospech. Žalobca si uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj zákona o bankách.

34. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že jeho právny predchodca náležite skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou, a teda, že si splnil povinnosti, vyplývajúcu mu z ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne v prejednávanom prípade povinnosti podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., na preukázanie ktorých ho súd v zmysle § 295 CSP niekoľkokrát vyzval.

35. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení §7 upravuje povinnosť veriteľa pri poskytovaní spotrebiteľského úveru posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splatiť dodávateľom poskytovaný úver, pričom veriteľ je povinný prihliadať na najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V rámci posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver zákonodarca od 1.1.2017 stanovil veriteľom taktiež aj povinnosť určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom na jeho výpočet sa použijú informácie o čistom príjme spotrebiteľa, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, údaje o výške splátky spotrebiteľského úveru a údaj o peňažných záväzkoch, znižujúcich príjem spotrebiteľa. Príjem spotrebiteľa musí byť vyšší ako ostatné uvedené výdavky spotrebiteľa, v opačnom prípade nemôže veriteľ spotrebiteľovi úver poskytnúť. Tunajší súd konštatuje, že z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu bol povinný aj v predmetnom prípade preukázateľným spôsobom zisťovať príjem žalovaného a to buď lustráciou v registri Sociálnej poisťovne alebo výzvou, adresovanou žalovanému, v ktorej by dodávateľ vyzval žalovaného, aby mu tento uviedol svoj príjem a rovnako, aby mu zároveň výšku tohto príjmu aj preukázal a to či už prostredníctvom predloženia pracovnej zmluvy, resp. preukázaním výšky príjmov, poukazovaných na účet žalovaného od jeho zamestnávateľa. Tunajší súd konštatuje, že napriek tomu, že súd žalobcu vyzval na preukázanie spôsobu, akým zisťoval príjem žalovaného, tento uvedené skutočnosti súdu nepreukázal a naďalej zotrval na svojich záveroch o dostatočnom skúmaní bonity žalovaného, ak tohto lustroval v bankovom registri. Čo sa týka samotného čistého príjmu žalovaného, túto skutočnosť súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Dokonca na pojednávaní dňa 6.11.2023 žalobca uviedol, že zaslal dopyt jeho právnenému predchodcovi, aby mu uvedené skutočnosti preukázal a následne tieto predloží súdu v dodatočne poskytnutej lehote, avšak ani v súdom dodatočnej lehote, uvedené skutočnosti nepreukázal a dôkazy o preukázateľnom overovaní príjmu žalovaného nedoložil.

36. Poukazujúc na uvedené, tunajší súd uzatvára, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázateľného overenia príjmu žalovaného z interných alebo externých zdrojov. Žalobca okrem toho, že nepreukázal, že by jeho právny predchodca preukázateľným spôsobom zisťoval príjem žalovaného, nepreukázal ani to, že by veriteľ zisťoval aj osobné pomery žalovaného a s tým súvisiaci počet vyživovacích povinností, ktoré žalovaný v tom čase mal. Taktiež veriteľ nezisťoval ani len reálne výdavky žalovaného, ktoré by poskytli objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania, zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol splácať splátku v predpokladanej výške, preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. V tejto súvislosti

tunajší súd poukazuje na žiadosť o poskytnutie úveru, z ktorej nevyplývajú žiadne údaje o osobnom, resp. majetkovom stave žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť akékoľvek závery o schopnosti žalovaného uhrádzať ďalší úver, ktorý mu mal byť poskytnutý, pričom je nevyhnutné si uvedomiť, že všetky úvery, ktoré boli žalovanému poskytnuté, mu boli poskytnuté práve v roku 2017, a teda súdu nie je zrejmé, či právny predchodca žalobcu v rámci svojej internej databázy, z ktorej vychádzal pri deklarovaní príjmu žalovaného, nezahrnul aj jednotlivé poskytnuté úvery do výšky príjmov. Uvedené však nie je možné zistiť, nakoľko žalobca nepreukázal, z akých údajov a skutočností vychádzal pri príjme žalobcu. Nemenej dôležitou skutočnosťou, na ktorú súd poukazuje, je aj fakt, že dňa 24.11.2017, t.j. 3 dni pred poskytnutím predmetného úveru, bol žalovanému odmietnutý spotrebiteľský úver, v rámci ktorého požadoval sumu 2000,- Eur, ktorú žiadal uhrádzať v 96 mesačných splátkach. Na základe uvedeného je teda pochybný samotný záver právneho predchodcu žalobcu o bonite žalovaného, ktorému dňa 24.11.2017 bol odmietnutý úver vo výške 2000,- Eur a následne dňa 27.11.2017 mu právny predchodca žalobcu poskytol úver vo výške 5000,- Eur, ktorý sa zaviazal žalovaný uhradiť v 96-ich mesačných splátkach.

37. Poukazujúc na uvedené, tunajší súd dospel k záveru o porušení povinností právneho predchodcu žalobcu podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 27 zákona č.129/2010 Z.z., keďže tento pri poskytnutí spotrebiteľského úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou a dôsledne neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže preukázateľným spôsobom neskúmal príjem žalovaného, čo je v rozpore s ustanovením § 7 ods. 27, veta druhá, zákona č. 129/2010 Z.z.. Jedinou skutočnosťou, ktorú veriteľ skúmal bolo len úverové zaťaženie žalovaného tým, že vykonal jeho lustráciu v registri Credit Bureau. Právny predchodca žalobcu okrem toho, že nezisťoval príjmy žalovaného, nezisťoval ani jeho výdavky, akými sú náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo vyživovacie povinnosti voči nezaopatreným deťom, neskúmal, resp. uvedenú skutočnosť súdu nepreukázal a to ani na výzvu súdu. Je povinnosť subjektu, ktorý poskytuje finančné plnenie vo forme úverov, tieto okolnosti objektívne zistiť. Za týchto okolností právny predchodca žalobcu zjavne porušil povinnosti, vyplývajúce dodávateľovi z ust. § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., čo sa v zmysle § 11 ods. 2 posledná veta zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za hrubé porušenie povinností konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j., že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, pričom konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá až ku dňu 9.11.2025. V dôsledku uvedeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právny predchodcom žalobcu a samotným žalobcom, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, nakoľko takéto postúpenie odporuje ustanoveniu §17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj § 82 ods. 9 zákona o bankách, následkom čoho je takéto postúpenie neplatné podľa § 39 OZ.

38. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je splatná pohľadávka banky a to po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo po tom, čo nastala jej splatnosť pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia úveru. Keďže však v predmetnom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, ani uplynutiu termínu konečnej splatnosti úveru, nebolo možné platne postúpiť „živý úver“ žalobcovi pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka.

39. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol a ďalšími námietkami žalovaného sa z dôvodu hospodárnosti konania bližšie nezaoberal, nakoľko uvedené by nemali vplyv na doposiaľ uvedené závery a výrok rozhodnutia vo veci samej.

40. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.